

[Arbejds- og Socialministeren.]

en tredje siger: Jeg er blevet ramt af en Ulykke paa min Arbejdsplads. Alle de andre Kategorier, der kommer paa Socialkontorerne, hvorfor skal de saa ikke skilles ud? Paa den Maade accepterer man efterhaanden den Tankegang, at Socialkontorerne er det Sted, hvor de Folk skal gaa hen, som skal have den sorte Kokarde paa sig, og det var netop det, man vilde væk fra i 1933, det var man fra alle Sider enig om, da Socialreformen i sin Tid blev bygget op. Derfor er jeg altsaa bange for videregaaende Forsøg paa at ville spalte Uddelingen af sociale Ydelser her i Landet.

Med Hensyn til det foreliggende vil jeg sige, at vi har overvejet og talt om det, og personlig er jeg af den Opfattelse, at medens jeg paa Sagens nuværende Stadium vilde være imod, at der oprettes Særkontorer for Hjælp til Soldater, saa indrømmer jeg fuldt og helt det Synspunkt over for de nyindkaldte og de genindkaldte og deres Hustruer, at man bør hjælpe dem, yde dem al mulig Service. Derfor gælder det om at lempe paa Administrationsformerne paa Socialkontorerne. Vi har overvejet Spørgsmaalet, vi har ogsaa drøftet det med Københavns Magistrat, og jeg regner med, at vi inden længe vil kunne gaa ind for en Ordning, hvorefter den indkaldte, allerede før han giver Møde, udfylder et detailleret Ansøgningsskema, der afgives paa Tro og Love, og som attesteres af to Personer, der virkelig kender til Forholdene.

For det maa man forstaa: der maa være Kontrol med den Ting. Det er en helt haabløs Tanke at sige som saa: mir nichts, dir nichts — nej, det er sandt, det er Tysk, det maa man ikke sige... men at ligeegyldigt hvordan Forholdene ligger, kan man udbetale Understøttelse paa en Mands aabne Ansigt. Der maa være en meget nøje Kontrol med disse Ting, og derfor maa den paagældende, hvis man ønsker en saadan Fremgangsmaade, udfylde et detailleret Ansøgningsskema, som afgives paa Tro og Love attesteret af et Par paalidelige Personer. Paa Grundlag af dette Skema kan man saa udbetale Hjælpen, dog saaledes, at det i særlige Tilfælde bliver nødvendigt, at den indkaldte eller hans Hustru møder til særlig Forklaring, ligesom der maa søges specielt om ekstraordinær Ydelse. Om man ønsker det, kan man godt — saaledes som det ærede Medlem Hr. P. D. Jensen nævnte det her fra Talerstolen — sende den paagældende Hjælpen pr. Giroblanket. Alt det kan vi efter min Mening fra vor Side intet have imod. Hovedsagen er, at Kontrollen bliver

opretholdt, og dette at blive kontrolleret, naar man modtager en Erstatning — som jeg gerne skal acceptere at det kaldes —, det er der intet nedværdigende i, det er en nødvendig Ting i denne Forbindelse.

For saa vidt muligt at hindre Misbrug vil man, som vi har tænkt os Ordningen, paa iøjnefaldende Maade paa det Ansøgningsskema, der bliver Tale om, gøre Andrageren opmærksom paa, at Hjælpen udbetales paa Grundlag af de af ham givne Oplysninger, og at han efter Forsorogslovens § 47 paadrager sig Straffansvar, hvis han tilsniger sig Hjælpen ved løgnagtige Meddelelser og Fordølgelse af Oplysninger, ligesom Hjælpen, hvis han straffes, betragtes som Fattighjælp. Ogsaa de to attesterende Personer vil blive gjort særlig opmærksom paa deres Ansvar.

Endvidere tænker man sig at lade foretage Stikprøver og ligeledes paa Skemaet at gøre opmærksom paa denne Kontrol. Man maa se i Øjnene, at en saadan Ordning, som er meget lempelig i Forhold til den Ordning, der er gældende for andre hjælpøgende, muligvis vil blive misbrugt af enkelte. Uanset denne Risiko finder jeg imidlertid, at Ordningen kan forsvares, og jeg mener ikke at kunne sidde de gentagne Anmodninger fra de indkaldte om at faa indført Lempelser i Udbetalingsreglerne overhørig. Jeg sætter min Lid til, at Ordningen, som den her skitseres, stort set vil virke tilfredsstillende, og det er min Hensigt at lade Ministeriet ved et Cirkulære gøre Kommunerne bekendt med Nyordningen; det godkendte Ansøgningsskema vil blive vedlagt dette Cirkulære til Kommunerne.

Det er altsaa de Tanker, vi har gjort os i Socialministeriet om en Løsning af dette Problem. Imod denne vil der ogsaa blive gjort Indvendinger, men det er i Forhold til den gældende Ordning en virkelig Lempelse og en Imødekommenhed, og videregaaende Ting tror jeg ikke man paa nærværende Tidspunkt vil kunne komme ind paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har Ordet for en kort Bemærkning.

Carsten Raft: Jeg vil gerne understrege, at der fra min Side ikke blev rettet Angreb paa Socialkontorerne, men jeg indrømmer, at Klagerne fra de indkaldte over Tonen er mange. Det skal dog siges, naar Diskussionen er rejst. Jeg betragter den af Socialministeren skitserede Ordning som en Lempelse, men i dette Undtagelsestilfælde,